

“GRENSGANGERS IN DE TIJD”

VDG Aalsmeer

4 januari 2026 – Vermaning Aalsmeer

Voorganger: Jolanda Molenaar

Lezingen: Anneke Eveleens

Orgel: Valeriya Zakopay

Van Buiten naar Binnen

Samenkomen

Welkom, mededelingen en aansteken kaarsen

Moment van stilte en inkeer

Openingslied "Zie de zon, zie de maan" NLB psalm 8b

1 Zie de zon, zie de maan,
zie de ster-ren in hun baan,
ster-ren on-tel-baar, o - ver-al van-daen.
On-voor-stel-baar won-der-lijk ge-daen.
Heer, hoe heer-lijk is uw naam!

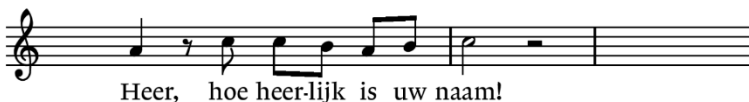
2 Hoor de zee, hoor de wind,
hoor de regen als hij zingt,
druppels ontelbaar in de oceaan.
Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan.
Heer, hoe heerlijk is uw naam!

3 Ruik een bloem, ruik een vrucht,
ruik de geuren in de lucht,
geuren ontelbaar zweven af en aan.
Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan.
Heer, hoe heerlijk is uw naam!

4 Voel je hart, voel je huid,
voel je adem als je fluit.
Mensen ontelbaar, overal vandaan.
Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan.
Heer, hoe heerlijk is uw naam!

Aanvang

Even voorstellen

Goedemorgen gemeente. Fijn dat ik, ondanks het winterweer, in uw midden mag zijn om samen met U het nieuwe jaar in te luiden. Het is mijn eerste keer hier. Ik stel me graag even voor. Ik woon in Steenwijk, sinds 16 maanden weer alleen na het overlijden van mijn partner. Ik ben als gemeentepastor verbonden aan twee kleine gemeentes: de DoRe Meppel en de DG NOP. Als transgenderpastor ben ik verbonden aan een gespreksgroep voor gelovige trans*personen in Zwolle. Op de PthU geef ik gastcolleges aan theologiestudenten over transgender en gelovig te zijn. In 2019 verscheen een boek over dit onderwerp waarvan ik co-auteur -redacteur ben. Als ik niet in eigen gemeente voorga, vervul ik gastpreekbeurten of mag ik graag een kerkdienst muzikaal ondersteunen. Als u vragen hebt, dan is er na de dienst alle tijd voor. Maar laten we nu eerst stil worden voor God.

Bemoediging

Wij komen hier samen zoals wij zijn, met wat ons bezighoudt en wat ons te zwaar valt. Onze hulp ligt niet in wat wij overzien of onder controle hebben, maar in de Naam van de Ene die ons draagt, ook wanneer wij zelf de weg niet zien.

Groet

Dat de vrede van God, die groter is dan ons begrijpen, bij u mag zijn. Dat het licht van Christus u nabij komt. Dat de Geest ons verbindt in aandacht en vertrouwen.

Drempelgebed

God van licht en leven, wij staan hier op een drempel. Wij laten los wat wij niet hoeven mee te dragen. Wij openen ons voor wat ons vandaag wordt gegeven. Maak ons stil genoeg om te luisteren, open genoeg om te ontvangen, en vrij genoeg om deze weg samen te gaan in uw licht. AMEN

Met elkaar delen

Zingen 'Gij die alle sterren houdt' NLB919

1 Gij die al - le ster - ren houdt
in uw hand ge - van - gen,
He - re God, hoe dui - zend - voud
wekt Gij ons ver - lan - gen!
Ach, ons hart is ver - ward,
leer het op uw lich - te
ho - ge rijk zich rich - ten.

- 2 Want de lichten die wij zelf
aan de hemel stelden,
glinsterend in het zwart gewelf,
sterren, ongetelde, -
al hun glans dooft nochtans,
dan is heel ons leven
door de nacht omgeven.

- 3 God, is dan wat u verliet
 uit uw hand gevallen?
 Mist Gij onze wereld niet
 bij uw duizendtallen?
 Blijf niet ver, doe één ster
 in de nacht ons gloren,
 of wij zijn verloren!
- 4 Christus, stille vaste ster,
 o Gij licht der lichten,
 waarnaar wij van her en der
 onze schreden richten, -
 geef ons moed, 't is ons goed
 U te zien, getrouwe,
 uw hoog rijk 't aanschouwen.

Inleiding

Lieve mensen,

We openden deze dienst met woorden uit psalm 8:

“Zie de zon, zie de maan, zie de sterren in hun baan”.

Woorden van verwondering.

Woorden die ons klein maken.

Voor mij herkenbare woorden,

want ik weet nog goed

dat we in de derde klas Mulo beroepsvoorlichting kregen.

“Wat wil je later worden”? Zo werd ons gevraagd.

Ik aarzelde geen moment: astronoom natuurlijk!

Mijn hele leven al ben ik gefascineerd door de sterren.

Als kind verwonderde ik me

over de oneindigheid van het heelal.

Soms lag ik 's nachts buiten op mijn rug in het gras

en voelde me klein worden

bij het zien van de onvoorstelbare grootte van het heelal.

Verwonderd vroeg ik me dan af:

Hoe kan dit? *Wie heeft dit ooit bedacht?*

en: Ziet iemand mij hier liggen?

Vandaag ontmoeten we mensen

die ook naar boven keken.

We ontmoeten Jakob,

nog steeds op de vlucht

vanwege een gestolen zegen.

Moe van het vluchten legt hij zich te rusten

met het gezicht naar de sterren

en een steen onder zijn hoofd,

op de vlucht, zijn leven stuurloos —

En juist daar, onder de blote sterrenhemel, droomt hij.

En we ontmoeten de magiërs,
mensen die beroepsmatig naar boven keken
omdat de sterren ze iets te vertellen hadden.
Zij zien aan het firmament een helder licht
dat zo bijzonder is, dat ze in beweging komen.
Ze gaan op weg, het licht achterna.
Zonder zekerheid, zonder routekaart —
slechts gedreven door verwondering,
en het licht als hun kompas.
En onderweg leren zij luisteren,
tot zij het kind vinden
en ontdekken dat zij niet kunnen terugkeren
langs dezelfde weg.

Vandaag, op de drempel van oud naar nieuw,
worden we uitgenodigd onze routekaart thuis te laten,
even uit te rusten,
en ons te laten leiden door wat van boven komt
als een kompas voor dat wat voor ons ligt.
We mogen ons als grensgangers in de tijd,
op de drempel van oud en nieuw,
verwonderen over sterren, licht, dromen,
die misschien al iets laten zien
van wat er in de sterren geschreven staat.

En misschien mogen we vandaag ook leren
niet te leven in verleden of toekomst,
maar in het hier en nu,
met een hart dat soms verward is —
en een verlangen dat steeds opnieuw gewekt wordt
door een licht dat ons vooruitgaat
of een droom die ons bij blijft.

Laten we, voordat we daarover nadenken,
stilstaan bij de nood van de wereld en van ons hart.
Laten we bidden.

Gebed voor de nood van de wereld en van ons hart

God, onder uw open hemel
leggen we voor U neer waar we moeite mee hebben.

Wij leggen voor U neer
de nood van deze wereld:
oorlogen, geweld,
vlucht en verlies,
onrecht dat mensen klein maakt,
angst die grenzen sluit.
Heer, ontferm U.

Wij leggen voor U neer
wat ons verward in deze tijd:
onrust, onzekerheid,
waardeloze woorden
die mensen tegen elkaar opzet,
en wegen waarvan wij niet weten
of ze nog begaanbaar zijn.
Heer, ontferm U.

Wij leggen voor U neer
wat wij meedragen in ons eigen leven:
zorgen om wie of wat ons lief en dierbaar is,
vermoeidheid, gemis,
het verlangen naar richting en rust.
Heer, ontferm U.

(korte stilte)

Ontvang wat wij willen loslaten.
Maak ruimte in ons hart
om te luisteren,
om te zingen,
om ons toe te vertrouwen
aan uw licht.

AMEN

Oude Woorden, Nieuw Verstaan

Gezongen inleiding op de lezingen (Staande)

Laten we ons verwonderen als de psalmist en met de magiërs in een lange stoet op weg gaan naar de stille, Vaste ster van Bethlehem. We doen dat zo mogelijk staande. En eigenlijk zouden we tijdens het zingen een rondje om de banken moeten lopen, in een lange stoet op weg...

Zingen "Wij trekken in een lange stoet", NLB506 (staande)

1 Wij trek-ken in een lan-ge stoet
op weg naar Bet-le-hem,
wij gaan uw ko-ning te-ge-moet,
o stad Je-ru-za-lem!
Ge-ze-gend die zijn komst begroet
en knielen wil voor Hem!
refrein:
Wij lo-ven U, ko-ning en Heer,
ko-ning en Heer,
Wij lo-ven U, ko-ning en Heer!

- 2 Al zijt Gij nu nog maar een kind
zo kwetsbaar en zo klein,
wij weten dat het rijk begint
waarvan Gij Heer zult zijn,
een rijk waarin de vrede wint
van oorlog en van pijn.

Refrein

- 3 Al gaat de vijand in het rond,
de koning van het kwaad,
al dreigt hij met zijn grote mond
dat hij u eens verslaat,
straks ligt hij dodelijk gewond
wanneer zijn rijk vergaat!

Refrein

- 4 Wij gaan op weg naar Bethlehem,
daar ligt Hij in een stal,
die koning in Jeruzalem
voor eeuwig wezen zal!
Laat klinken dan met luider stem
en blij bazuingeschal:

Refrein

De droom van Jakob

Eerste Schriftlezing Genesis 28:10-22 (NBV21)

¹⁰Jakob verliet [dus] Berseba en ging op weg naar Charan. ¹¹Op zijn tocht kwam hij bij een plaats waar hij bleef overnachten omdat de zon al was ondergegaan. Hij pakte een van de stenen die daar lagen, legde die onder zijn hoofd en ging op die plaats liggen slapen. ¹²Toen kreeg hij een droom. Hij zag een ladder die op de aarde stond en helemaal tot de hemel reikte, en daarlangs zag hij Gods engelen omhooggaan en afdalen. ¹³Ook zag hij de HEER bij zich staan, die zei: 'Ik ben de HEER, de God van je voorvader Abraham en de God van Isaak. Het land waarop je nu ligt te slapen zal Ik aan jou en je nakomelingen geven. ¹⁴Je zult zo veel nakomelingen krijgen als er stof op de aarde is; je gebied zal zich uitbreiden naar het westen en het oosten, naar het noorden en het zuiden. In jou en je nakomelingen zullen alle volken op aarde gezegend worden. ¹⁵Ikzelf sta je terzijde, Ik zal je overal beschermen, waar je ook heen gaat, en Ik zal je naar dit land terugbrengen; Ik zal je niet alleen laten tot Ik gedaan heb wat Ik je heb beloofd.'

¹⁶Toen werd Jakob wakker. 'Dit is zeker,' zei hij, 'op deze plaats is de HEER aanwezig. Dat beseftte ik niet.' ¹⁷Eerbied vervulde hem. 'Wat een ontzagwekkende plaats is dit,' zei hij, 'dit is niets anders dan het huis van God, dit moet de poort van de hemel zijn!' ¹⁸De volgende morgen vroeg zette Jakob de steen die hij als hoofdsteen had gebruikt rechtop, en wijdde hem door er olie over uit te gieten. ¹⁹Hij gaf die plaats de naam Betel, maar voordien heette die stad Luz. ²⁰En hij legde een gelofte af: 'Als God mij terzijde staat en mij op deze reis beschermt, als Hij mij brood te eten geeft en kleren aan mijn lichaam, ²¹en als ik veilig terugkom bij mijn verwanten, dan zal de HEER mijn God zijn. ²²De steen die ik gewijd heb, zal dan een huis van God worden – en ik beloof dat ik U dan een tiende deel zal afstaan van alles wat U mij geeft.'

Zingen 'De avond valt' Zingende Gezegend lied 250

1. De a - vond valt - nu is een eind ge - ko - men
aan mijn be - drog, aan al mijn drif - tig dro - men.
O God, hier lig ik, een - zaam in de nacht;
heb ik ver - geefs van U mijn hulp ver - wacht?

- 2 Ik kan niet wonen in een grijs verleden,
het biedt geen huis, geen veiligheid, geen vrede,
te veel heb ik mijn eigen heil gezocht,
uw zegen niet gekregen maar gekocht.
- 3 Nu is de hemel boven mij gesloten;
God van mijn vader, hebt Gij mij verstoten?
De avond valt en alles om mij heen
is stil, doodstil; laat Gij mij hier alleen?
- 4 Of gaat nu toch uw lichte hemel open?
Een ladder, waar uw engelen op lopen –
is dat uw antwoord op mijn bange vraag:
een weg, úw weg, van U naar mij, omlaag?
- 5 Al is het nog zo donker op mijn wegen
en twijfel ik aan U en aan uw zegen,
al zijn de hemeldeuren nu weer dicht,
dat Gij toch meegaat, maakt het duister licht!

De dromen van de magiërs en Jozef

Tweede Schriftlezing Matteüs 2:1-13, 19, 22b (NBV21)

¹Toen Jezus geboren was, in Betlehem in Judea, tijdens de regering van koning Herodes, kwamen er magiërs uit het Oosten in Jeruzalem aan.

²Ze vroegen:

‘Waar is de koning van de Joden die onlangs geboren is? Wij hebben namelijk zijn ster zien opgaan en zijn gekomen om Hem te aanbidden.’

³Koning Herodes schrok hevig toen hij dit hoorde, en heel Jeruzalem met hem.

⁴Hij riep alle hogepriesters en schriftgeleerden van het volk samen om aan hen te vragen waar de messias geboren zou worden.

⁵‘In Betlehem in Judea,’ zeiden ze tegen hem, ‘want zo staat het geschreven bij de profeet:

⁶“En jij, Betlehem in het land van Juda, bent zeker niet de minste onder de leiders van Juda, want uit jou komt een leider voort die mijn volk Israël zal hoeden.”’

⁷Daarop riep Herodes in het geheim de magiërs bij zich; hij wilde precies van hen weten wanneer de ster zichtbaar geworden was,

⁸en stuurde hen vervolgens naar Betlehem met de woorden: ‘Stel een nauwkeurig onderzoek in naar het kind. Stuur mij bericht zodra u het gevonden hebt, zodat ook ik erheen kan gaan om het te aanbidden.’

⁹Nadat ze de koning hadden aangehoord gingen ze op weg, en nu ging de ster die ze hadden zien opgaan voor hen uit, totdat hij stil bleef staan boven de plaats waar het kind was.

¹⁰Toen ze de ster zagen,
werden ze vervuld van diepe vreugde.

¹¹Ze gingen het huis binnen
en vonden het kind met Maria, zijn moeder.
Ze wierpen zich in aanbidding voor het kind neer.
Daarna openden ze hun kistjes met kostbaarheden
en boden het geschenken aan:
goud en wierook en mirre.

¹²En omdat ze in een droom de aanwijzing hadden gekregen
dat ze niet naar Herodes terug moesten gaan,
reisden ze via een andere route terug naar hun land.

¹³Nadat zij op die manier de wijk genomen hadden,
verscheen er aan Jozef in een droom een engel van de Heer,
die zei: 'Maak je gereed
en vlucht met het kind en zijn moeder naar Egypte.
Blijf daar tot ik je weer roep,
want Herodes is naar het kind op zoek
en wil het ombrengen.'
[...]

¹⁹Nadat Herodes gestorven was,
verscheen er in een droom aan Jozef in Egypte
een engel van de Heer, ²⁰die zei:
'Maak je gereed
en ga met het kind en zijn moeder naar het land Israël.
Want zij die het kind om het leven wilden brengen,
zijn gestorven.'
[...]

^{22b}Nadat hij in een droom een aanwijzing had gekregen
week hij uit naar Galilea,
²³waar hij ging wonen in de stad Nazaret.

Zingen Uw ster heeft onrust ingezaaid ZW134

Uw ster heeft on - rust in - ge - zaaid,
een vonk, tot vu - ren op - ge - laaid
in heim - wee naar dat an - der land
waar le - ven leeft van zins - ver - band.

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and hymn-like, with lyrics written below each staff. The first staff ends with a comma, the second with a period, the third with a period, and the fourth with a period. The final note of the fourth staff is a whole note G, followed by a double bar line.

- 2 De zieners zijn op weg gegaan.
Vermoedend hebben zij verstaan
hoe heil en heelheid, aardewijd,
het doel is waarheen God ons leidt.
- 3 Zo mogen wij ster-volgers zijn,
als pelgrims door de tijdswoestijn.
In hart en ziel intens geraakt
door licht wat mensen mensen maakt.
- 4 Het licht is hij, die in Gods naam
als morgenster is opgegaan.
Zijn woord en naam is, nooit verwaaid,
als weg én doel ons ingezaaid.

Overdenking

Grensgangers in de tijd

Leven op de drempel

Lieve mensen Van God,

Wij staan vandaag op een drempel.

Niet alleen omdat een jaar eindigt of begint,
maar omdat het leven zelf zich vaak afspeelt
op breuklijnen en overgangen.

Tussen wat geweest is
en wat nog niet zichtbaar is.

Tussen herinnering en verwachting.

Tussen vasthouden en loslaten.

Wie goed luistert naar de lezingen van vandaag,
merkt dat de Bijbel deze plek goed kent.

En opvallend genoeg:

op die drempels wordt gedroomd.

De droom van Jakob

De nacht vóór het verstaan

In de eerste lezing ontmoeten we Jakob,
onderweg met een gestolen zegen,
gevlucht voor de wraakzucht van zijn broer Ezeu.
Een gestolen zegen
die inmiddels aanvoelt als een vloek.

Hij ligt op de grond,
met een steen onder zijn hoofd.
Boven hem geen dak,
alleen een open sterrenhemel.

Het lied dat wij na deze lezing zongen,
stond lang stil bij de nacht die over hem viel.
Het sprak over bedrog,
over een verleden dat geen huis biedt,
over de angst om alleen gelaten te worden.

En juist daar,
waar Jakobs weerstand gebroken is van vermoeidheid
gebeurt het:
hij droomt.

Hij is er niet naar op zoek.
Hij bidt God niet om een antwoord.
Hij slaapt en... hij droomt.

De Bijbel is hier opvallend nuchter:
God spreekt niet wanneer Jakob sterk is,
maar wanneer hij weerloos is.
Niet bij klaarlichte dag,
maar in het duister van de nacht.

De droom geeft geen plan,
geen oplossing.

Alleen deze hoopvolle belofte:

Ik ben met je, waar je ook gaat.

Meer niet.

Maar ook niets minder.

Wat dromen veranderen (en wat niet)

Die droom verandert Jakobs omstandigheden niet.

De weg blijft onzeker.

De steen blijft een keiharde steen.

De toekomst blijft open.

Maar Jakob staat anders op.

Hij richt de steen op

en noemt de plaats Bet-el — huis van God.

Niet omdat hij die plaats in bezit heeft genomen,

maar omdat er iets heiligs is gebeurd.

Soms verandert God niet onze situatie,

maar onze manier van staan in het leven.

Dromen kunnen dat doen.

Ze geven geen controle over ons leven,

maar veranderen ons perspectief op de werkelijkheid.

Het huis als verbindende schakel tussen dromers

Wat Jakob daar vindt,
noemt hij Bet-el — huis van God.
Opvallend genoeg vindt hij er een huis
in de gewone zin van het woord.
Geen dak boven zijn hoofd,
geen muren die hem beschermen.

Het huis dat hij ontdekt,
is geen gebouw,
maar een ervaring:
'God is hier,
en ik wist het niet.'

Dat maakt de overgang naar het evangelie des te veelzeggender.
Ook daar gaat het niet om een heilige plek,
maar om een huis dat amper die naam verdient.
De magiërs gaan geen tempel binnen,
maar een stal.

Zoals Jakob onder de open hemel ontdekt
dat God hem nabij is,
zo herkennen de magiërs in een kwetsbaar kind
het huis waarin God woont.
En de plek waar God woont
noemen we een tempel of een Godshuis.

De droom van de Magiërs

Van nacht naar onrust: de magiërs

En precies daar vloeit het verhaal over
in het evangelie van de magiërs.

Want wie eenmaal heeft ervaren
dat God spreekt in de nacht,
blijft niet liggen.

Wie heeft leren rusten,
kan ook weer op weg gaan.

De nacht van Jakob
gaat over in de onrust van de magiërs.

Want ook zij kijken omhoog,
naar de sterren.

Liggend onder de blote hemel,
verwonderd over de onmetelijkheid van het heelal.

Met die stille vraag:

Wie heeft dit bedacht?

Ziet iemand mij hier liggen?

Die verwondering laat mensen niet onberoerd.

Ze wekt verlangen.

Ze zet iets in beweging.

Zo ook bij de magiërs.

Zij zien een ster die onrust zaait, zoals we zongen.

Geen geruststellend licht,

maar een vonk die hen losmaakt

van wat vertrouwd is.

Onderweg verdwalen – en opnieuw luisteren

Zo gaan de magiërs gaan op weg.

Zonder zekerheid.

Zonder kaart.

Alleen geleid door het licht van hun verlangen.

En zoals dat vaak gaat,

komen ze eerst uit bij de verkeerde plek.

Bij macht.

Bij Herodes.

Bij de logica van controle en angst.

Het verhaal laat zien:

wie het nieuwe zoekt langs oude machtswegen,
raakt het spoor bijster.

Pas wanneer zij opnieuw leren luisteren —

naar oude woorden,

naar zachte aanwijzingen —

vinden zij hun weg.

Niet naar een paleis,

maar naar een huis.

Niet naar grootsheid,

maar naar kwetsbaarheid.

Buigen en loslaten

Daar gebeurt niets spectaculairs.
Geen stem uit de hemel.
Geen wonder.

Ze zien een kind.
En ze buigen.

En pas dan openen ze hun schatkisten.

Ze leggen neer
wat zij onderweg hebben meegedragen:
wat kostbaar is,
wat hen bezielt,
en ook wat bitter en zwaar is.

Wie werkelijk buigt,
durft ook los te laten.

De dromen van Jozef

Dromen die bijsturen: Jozef en de andere weg

En dan — opnieuw — wordt er gedroomd.
Niet alleen door de magiërs.
Ook Jozef droomt, meer dan eens.
Telkens wanneer de weg gevaarlijk wordt.
Telkens wanneer macht dreigt.
Telkens wanneer het kind beschermd moet worden.

De Bijbel is hier consequent:
op beslissende momenten komt er richting:
niet via redeneren, maar via dromen.

Dromen geven geen overzicht.

Ze zeggen alleen:

dit niet — ga een andere weg.

En zo eindigt het verhaal met die ene zin
die alles samenbalt:

zij keerden langs een andere weg terug.

Niet omdat alles veilig was.

Niet omdat zij alles begrepen.

Maar omdat zij innerlijk waren bijgestuurd.

Pelgrims door de tijd

Het lied dat wij daarna zongen,
bracht dit heel dichtbij:
*“Zo mogen wij ster-volgers zijn,
als pelgrims door de tijdswoestijn.”*

Pelgrims.

Geen bezitters van waarheid.

Geen mensen met overzicht.

Maar mensen die onderweg zijn,
luisterend, dromend, bijsturend.

Toepassing

Onze tijd: leven zonder overzicht

Wat zegt dit alles ons,
hier en nu?

Wij leven in een wereld
die snakt naar controle,
naar harde grenzen,
naar zekerheden.

Maar deze verhalen zeggen iets anders:
dat God ons niet leidt via schema's,
maar via kwetsbare openheid.

Via rust.

Via onrust.

Via dromen.

Misschien zijn dromen wel
Gods manier om ons te bewaren
wanneer de werkelijkheid te hard wordt.

Niet om ons weg te voeren uit de wereld,
maar om ons **anders in de wereld te laten staan.**

Uithodiging: leven als grensgangers

Misschien is dat wel de uithodiging van vandaag.
Niet om alles te begrijpen.
Maar om ontvankelijk te worden.

Om te durven rusten,
zoals Jakob.
Om te durven gaan,
zoals de magiërs.
Om te durven luisteren,
zoals Jozef.

En om, wanneer het nodig is,
een andere weg te kiezen.

Als grensgangers in de tijd.
Levend tussen nacht en dag.
Tussen ster en droom.

Vertrouwend dat God
niet alles uitlegt,
maar wel meegaat.

Afsluiting

God geeft het zijn beminden in de slaap.
Hij zaait zijn naam in onze diepste dromen.
Hij heeft ons zelf ontvankelijk gemaakt.
Wie durft te dromen op de drempel van de tijd,
hoeft de weg niet te kennen —
het is genoeg te ervaren
dat God meegaat, stap voor stap.

Dan wordt Anno Domini 2026
met recht een jaar des Heren.
Dat wens ik u toe.

AMEN

Aandacht – Gebeden – Delen

Aandacht

Stilte

Muziek

Open Ruimte

Er is nu open ruimte.

Je mag alles delen wat er op je hart ligt,

In de dienst hadden we het
over dromen die richting geven,
over drempels die ons erbij bepalen
dat we op een grens staan.

Misschien wil je nadenken over deze vraag:

Waar in je leven ben je grensganger?

Waar sta je op een drempel?

Wat zou je daarover met ons willen delen
in de open ruimte?

Gebeden

Dankgebed

Laten we danken en bidden.

Eeuwige, wij danken U
voor het licht dat ons is gegeven — genoeg om te gaan.
Voor woorden en liederen die ons raakten.
Voor stilte die ruimte maakte.
Voor dromen die ons bijsturen.
Voor onrust die ons wakker houdt.
Voor uw nabijheid op onze weg, hier en nu.

Voorbeden

Eeuwige, op de drempel van oud en nieuw
bidden wij U voor deze wereld,
waar verleden en toekomst botsen,
waar geweld en angst het leven tekenen.
Wees nabij waar mensen geen nieuw begin zien.

Wij bidden U voor mensen onderweg,
voor wie het oude moesten achterlaten
en het nieuwe nog niet kennen,
voor vluchtelingen en zoekenden,
voor allen die leven tussen toen en straks.
Geef licht dat richting geeft.

Wij bidden U voor wie verantwoordelijkheid dragen,
nu keuzes nodig zijn voor morgen en daarna.
Geef wijsheid om los te laten wat niet meer werkt
en ruimte te maken voor wat leven dient.

Wij bidden U voor onszelf en voor wie ons lief zijn,
nu wij terugkijken en vooruitzien.
Waar wij vasthouden aan wat voorbij is,
waar wij vrezen voor wat komt,
leer ons vertrouwen, leer ons gaan,
stap voor stap.

Stil gebed

Wat wij niet kunnen zeggen,
leggen wij in Uw hand.
Laten we stil zijn.

Onze Vader

God,
alles wat wij hebben uitgesproken
en alles wat in stilte is gebleven,
leggen wij nu samen voor U heer.

Laten we samen bidden:

Verborgten Aanwezige
Dat uw naam aan het licht mag komen
Dat tastbaar wordt de wereld naar uw hart
Dat gedaan wordt uw weg van barmhartigheid
Dat wij ontvangen wat wij nodig hebben
om onze bestemming te leven
Dat we elkaar durven vergeven en niet laten stikken
Dat wij zoeken naar vrede
Dat wij niet losraken als het lastig wordt
maar verbonden blijven met u.
Geef ons daartoe de moed en de spankracht
het geloof, de hoop en de liefde die van U komt
vandaag en alle dagen
totdat alles is voltooid.

AMEN

Delen

Collectes onder orgelspel

Zingen "Wij staan aan een kribbe", NLB503:1,2,4 (Staande)

1 Wij staan aan een krib-be, aan-schou-wen de bron,
de oor-sprong der schep-ping, de rij-zen-de zon:
dit le-ven zal stra-len, door God zelf be-mind.
Wij groe-ten de toe-komst, ge - vat in dit kind.

- 2 Wij lezen Gods wezen in het kind dat hier licht.
De nacht geeft zijn liefde een helder gezicht:
dit kind, dat ontvlamt als een aarzelend vuur,
wordt licht en geleide in ons donkerste uur.
- 4 Hoe diep ook het duister waarin Hij verschijnt,
zijn ster aan de hemel heeft alles omljnd.
Hij is ons tot lichtbron in donkere nacht.
Het zonlicht van Pasen wint hier al aan kracht!

Zending

Ga dan op weg,
als grensgangers in de tijd,
niet met zekerheid over wat komt,
maar open en vol verwondering.

Ga met wat je hebt ontvangen
op deze weg van ster en droom,
bereid om, wanneer het nodig is,
een andere weg te gaan.

Zegen

De Heer zegene jou,
opdat je zult zijn als **goud**:
niet om te schitteren voor jezelf,
maar om anderen te verrijken
met de innerlijke rijkdom die je is toevertrouwd.

De Heer zegene jou,
opdat je zult zijn als **wierook**:
aandachtig, aanwezig,
een zachte geur van hoop voor wie je ontmoet.

De Heer zegene jou,
opdat je zult zijn als **mirre**:
niet bang voor wat bitter is,
maar drager van troost en hoop te midden van kwetsbaarheid.

De Heer zegene jou,
opdat je zult zijn als **een ster in de nacht**:
geen groot licht, maar genoeg
om anderen richting te geven op hun weg.

Ga zo gezegend op weg
onder een open hemel,
in vertrouwen dat God met je meegaat.

AMEN

Zingen 'Tot hier heeft ons de tijd gebracht' melodie 'Ik voel de winden Gods vandaag' DG Bundel 289

Tot hier heeft ons de tijd gebracht uit
 een wen lang hier vo oor, De a dem van het
 voor ge slacht drong tot de mu ren door; zij
 zong en van de win den Gods en al les wat hen
 dre eef de tijd wrikt ou de ban den los, maar
 ou de lief de bleef.

- 2 Al jaagt een nieuwe beeldenstorm en woedt de harde munt,
 nog zoeken wij een levensvorm die mensen recht vergunt.
 Hier hijsen wij het hoge zeil van gul en goedgezind,
 en staan wij voor een levensstijl die zegenend verbindt.
- 3 Al heeft de tijd ons uitgedund en zijn wij niet in tel,
 wij kennen nog het middelpunt van roeping en appèl:
 hier wordt het levend woord herhaald, een oude erfenis,
 die eeuwenlang werd doorvertaald naar Zijn betekenis.

Doven van de kaars(en)

Orgelspel

Ontmoeting bij koffie en thee

